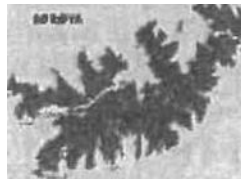

***Distriktsplan for
reinbeitedistrikt 19 - Sørøy
Sallan orohat***

2022 - 2027

Utkast utarbeidet av styret i reinbeitedistrikt 19
Sørøy/Sallan 18.05.2022

FORORD

Ved lov av 15.06.2007 nr. 40, ble lov av 23.2 1996 nr. 7 om reindrift endret. Av forarbeider vises til distriktsplan for reinbeitedistrikt 19-Sørøy 2004 — 2009 og bruksregler for rbd 19-Sørøy.

Distriktsplan er et dokument som er nødvendig for offentlig planlegging. Samtidig skal distriktsplanen gi reindriften et arealvern og virke konfliktforebyggende ved at kommuner, fylkeskommuner og Fylkesmenn får et best mulig grunnlag for å ivareta reindriften sine interesser i *arealplanarbeidet*.

Distriktsplanen skal skissere utnyttningen av beiteressursene og bruken av distriktet med tanke på flyttemønstre, oversikt over årstidsbeiter, kalvingsland, eksisterende og planlagte anlegg og inndeling av beitesoner. Planen skal også skissere bruken av motoriserte kjøretøy. Vedrørende bruken av kjøretøy har distriktet utarbeidet egne bruksregler.

En viktig del av planen vil være **kartvedleggene**. Kartvedleggene vil gi en enklere oversikt over grenser, sesongbeitebruk, og inngrep enn om dette bare skulle vært beskrevet med ord. **Men det gjøres oppmerksom på at kartbladene alene ikke har rettsvirkning.**

Administrative forhold rundt distriktsplanen:

1. Om *utarbeidelse* av denne plan: Distriktets styre utarbeider denne plan.
2. Om *godkjennelse* av denne plan: Årsmøtet i distriktet godkjenner denne plan.
3. Om *ikrafttredelse* av denne plan: Denne plan trer i kraft fra det tidspunkt distriktsstyret godkjenner (stadfester) denne plan.
4. Om *endring* av denne plan: Distriktets årsmøte kan ved flertallsvedtak endre denne plan. Ved vesentlig endringer i driftsopplegg *må* årsmøte endre denne plan.
5. Om *rullering* av denne plan: Denne plan rulleres og evalueres etter fem år.

INNHold

1. Beskrivelse av distriktet.	5
A. Administrative forhold og organisering.-----	5
B. Hammerfest kommune-----	6
C. Hasvik kommune-----	6
2. Antall siidaandeler og driftsgrupper	7
3. Beite og driftsforhold.	7
A. Geologi, temperatur og nedbør--	7
B. Vegetasjon og beiteforhold-----	7
4. Fordeling av sesongbeitene, beitetider. (normale - spesielle).	8
A. Vårbeite/kalvingsområde-----	8
B. Sommerbeite -----	8
C. Høstbeite-----	9
D. Helårsbeite (dvs.vinterbeite)-----	9
E. Flytteveier-----	9
5. Anlegg og motorferdsel	10
A. Gjerdeanlegg og gjeterhytter-----	10
B. Fremtidige behov for anlegg - Gjeterhytter, gammer, gjerder etc.-----	11
C. Antall transportmidler, evt. Kjøretraseer-----	11
D. Restriksjoner på motorisert ferdsel i utmark-----	11
E. Bruksregler - motorisert ferdsel (distriktets interne bruksregler) -----	11
6. Inngrep og forstyrrelser.	12
A. Begrepet «inngrep» -----	12
B. Rubrisering av inngrep - Generelt -----	12
C. Fysiske inngrep i Rbd. 19 -----	13
D. Plan- og Bygningslovens § 7-----	13
E. Forstyrrende aktiviteter-----	13
F. Forurensning- -----	14
7. Endringer i forrige planperiode	14

- VEDLEGG 1: **HØSTBEITE** (PERIODEN OMKRING 20.9. - 15.10.)
- VEDLEGG 2: **VÅRBEITE IKALVINGSOMRÅDE** (PERIODEN OMKRING 20.4. - 10.6.)
- VEDLEGG 3: **SOMMERBEITE** (PERIODEN OMKRING 10.6. - 20.9.)
- VEDLEGG 4: **VINTERBEITE, HELÅRSDRIFTENHETENE** (PERIODEN OMKRING 31.12. - 01.03.)
- VEDLEGG 5: GJERDER OG ANLEGG I DISTRIKTET
- VEDLEGG 6: FLYTTELEIER
- VEDLEGG 7: ILANDFØRINGSPLASS FOR REIN HØST/VÅR
- VEDLEGG 8: VIKTIGE KJØRETRASEER SOMMERSTID
- VEDLEGG 9: FORSKRIFT OM VERN AV NORDSANDFJORDEN NATURRESERVAT I HASVIK KOMMUNE
FINNMARK FYLKE.
- VEDLEGG 10: FORSKRIFT OM VERN AV SØRSANDFJORDEN NATURRESERVAT I HASVIK KOMMUNE,
FINNMARK FYLKE.
- VEDLEGG 11: FORSKRIFT OM VERN AV SAKSFJORDEN NATURRESERVAT I SØRØYSUND KOMMUNE,
FINNMARK FYLKE.

1. Beskrivelse av distriktet.

A. Administrative forhold og organisering.

Reindriftsnæringen er underlagt offentlig styring gjennom Landbruksdepartementet, Reindriftsstyret og områdestyrene. Men også *distriktsstyrene*, som velges av og blant reieneierne i distriktet, er tillagt styringsoppgaver på vegne av det offentlige.

Norge er inndelt i seks (6) *reinbeiteområder*. *Reinbeiteområdene er inndelt i reinbeitedistrikter*.

Reinbeitedistrikt 19 - Sørøya tilhører Vest Finnmark reinbeiteområde. Det er i alt 79

reinbeitedistrikter i Norge. De respektive distriktsstyrene representerer distriktenes interesser og skal i tillegg påse at reindriften foregår i samsvar med gjeldende regler. Distriktsstyret opptrer dels som et privat rettssubjekt. Undertiden kan det være vanskelig å gi distriktsstyret en rettslig karakteristikk. Ved inndelingen av reinbeitedistrikter i Finnmark fikk Sørøya i 1935 betegnelsen reinbeitedistrikt 19 - Sørøy/Sallan (heretter benevnt som rbd.19). Beitetiden ble i motsetning til de fleste andre distrikt i Finnmark hele året. Dette hadde sammenheng med daværende driftsform og geografisk beliggenhet.

Landbruksdepartementet vedtok i 1982 et høyeste antall rein for distriktet på 4500 dyr pr. 1.4.XX (dvs. vårflokk). Ved samme vedtak ble det åpnet for flytting mellom vinterbeite på fastlandet og sommerbeite på Sørøya. Inntil 1400 rein skulle ha helårsbeite på øya i en overgangsperiode, men reindriftsmyndighetenes målsetting var at øya på sikt kun skulle brukes som sommerbeite. Rbd. 19 ligger i sin helhet i Finnmark fylke og tilhører som nevnt Vest Finnmark reinbeiteområde.

Distriktet er i dag et kombinert helårs/ sommerbeitedistrikt. Frem til 1982 ble distrikt benyttet som et rent helårsdistrikt. En formell oppdeling av flytteveiene **til** sommerbeitedistriktet, foretatt av Reindriftsforvaltningen, deler disse inn i tre soner; vestre, midtre og østre. Rbd. 19 har relasjoner både til det østre og det midtre sonesystem.

Som de fleste andre ytterdistrikt må det benyttes båt (Sivilt fartøy f. o.m. 2003) for å føre rein til og fra Sørøya. Uten denne muligheten ville det være vanskelig å drive flytting til og fra distriktet. Geografisk grenser vårt distrikt til seks (6) andre reinbeitedistrikt, men på grunn av at vi befinner oss på en øy har dette ingen praktisk betydning.

Distriktets siidaandeler (9 av 10) som flytter ut om høsten (ca 10.10.XX), oppholder seg på høstbeite i Alta kommune. Når vær, vind, føre og beiteforhold tilsier det flyttes det deretter inn til vinterbeite i Kautokeino kommune.

Det har blitt foretatt høstslakting av rein på Sørøya siden 1970. Så fremt det lar seg gjøre akter distriktet å fortsette med dette. Bla. utfra hensynet til kjøttkvalitet og redusert belastning på høst/

vinterbeiteområdene. Dessuten er det ønskelig fra distriktets side at det skjer en verdiskapning i det området som faktisk danner grunnlaget for vår næringsvirksomhet.

Reinbeitedistriktet har feltanlegget for slakting lokalisert i Per Ivers heim ved Breivikbotn. Her foretas årlig uttak av slaktedyr. I forbindelse med dette har distriktet stiftet et driftsselskap (*Sørøyrein AS*) som forestår drift av slakteanlegget. Selskapet er heleid av distriktet.

B. Hammerfest kommune

Hammerfest kommune utgjør den østlige del av distriktet, fra område Kobbefjorden i vest til Tarhalsen i øst. Hammerfest har i sin kommuneplan (vedtatt 10.03.93) under arealdelen, beskrevet Sørøya etter standard kategorier. Størstedelen av arealene som er berører distriktet er klassifisert som Landbruks -, natur-, og friluftsområde (LNRF-soner). De har videre delt inn LNRF-soner i tre soner: A, B og C.

Det er opprettet to (2) **naturreservater** i medhold av naturvernloven. Disse er Saksfjorden naturreservat og Svartbotn naturreservat.

C. Hasvik kommune

Hasvik kommune utgjør den vestlige og resterende del av distriktet. Det lagt ut to regulerte hyttefelt i et område rundt Eggevann og på Kvithellaren. Det er i Hasvik kommune at rbd.19 har det meste av sine gjerder og anlegg. Det er også i denne kommunen at de fleste (9 av 10 siidaandeler) reineierne har sitt faste tilholdssted sommerstid.

2. Antall siidaandeler og driftsgrupper

I distriktet er det (pr.31.03.10) **10** (ti) siidaandeler. Antall siidaer (driftsgrupper) har de siste 5 driftsårene vært stabilt på hhv. 2 (to) på sommeren og tre (5) på vinteren.

Rbd.19 går sterkt *imot* en ekstern utlysning av nye siidaandeler *eller* innførsel av rein tilhørende utenforstående reineiere under eksisterende siidaandeler. Distriktet har maksimalt kapasitet til ti **(10)** siidaandeler, samt en maksimal kapasitet på 4300 dyr i vårflokk.

2. Beite og driftsforhold

A. Geologi, temperatur og nedbør

Geologisk kan øya deles opp i tre kategorier. De høye, steile fjellene mot Sørøysundet fra Langstrandfjorden i øst til Kipparfjorden i vest, samt et område vest for Hasfjorden består av basiske bergarter.

I hovedsak er dette gabbro. I de østre deler og i et parti etter midten av øya vestover dominerer gneisbergarter. I de nord-vestre deler av øya er det sterkt omvandlet kambro-silurske sedimentbergarter. På den ytre del av øya mellom Sandøyfjorden og Galtenfjorden, på Vardfjell og nord for Sørvær er det partier med gneis.

Sørøya ligger på 71° N og 22° Ø, og på grunn av havet og Golfstrømmen er det relativt lite svingninger i temperatur. Nærheten til havet gir milde vintre og relativt kalde sommerdager.

Årlig nedbør er på ca 800mm hvor 300mm er som snø.

Vindforholdene på Sørøya er preget av vindretninger parallelt med kysten og dominert av kystlandskapet lokalt. Fremherskende vindretning er S-SV.

Lufttemperaturen kan variere mellom +28 °C på sommeren til -20°C på vinteren. De respektive gjennomsnittstemperaturer er +8°C og -3°C. (*Prestbakmo 1999, Statoil 1991*)

B. Vegetasjon og beiteforhold

Geologien bestemmer i stor grad de botaniske forhold. De kambro-silurske sedimentbergarter gir næringsrik grunn og frodig gress og urtesamfunn fra sjøkanten og oppover fjelliene. Her er det mange steder rene engesamfunn. Disse områdene ble tidligere slått til husdyrfor. I dag verdifullt

tilløgsbeite for rein. I høyere strøk (på fjellet) i de samme områdene finnes den mest artsrike vegetasjon og dette gir de rikeste og beste sommerbeitene på øya. Også i områder med gneisbergarter finnes partier med frodig vegetasjon, spesielt i de bratte liene, men i all hovedsak er det lyngmark som dominerer denne fiellgrunnen. I disse områdene er det størst innslag av lav og dermed de beste vinter/tidlig vårbeiter. Områdene med basiske bergarter, gabbro, har mye fjell og impediment (uproduktivt område).

Derimot i strandsonene og i de bratte liene med rasmark er det den del frodig gress og urtevegetasjon.

Statskonsulenten i reindrift gjennomførte sommeren 1977 en beitegranskning av hele øya, *Loyd Villmo, 1981*. Grovt regnet har beitene på øya følgende sammensetning:

Sammensetning av beitetilgang på Sørøya	
	Lavbeite 20 %
Impediment (uproduktivt)	<hr/>
	Grøntbeite 50 %

Figur 2: Beitesammensetning (Loyd Villmo 1981)

4. Fordeling av sesongbeitene, beitetider. (normale - spesielle)

Grovt sett kan reindriftenes årssyklus deles inn i de fire tradisjonelle årstider, jf. nedenfor.

A. Vårbeite/kalvingsområde.

Det vises til *vedlegg 2*. Tidsrommet for beitebruker vil være omkring 20.4 - 10.06. XX.

Distriktet har marginale vår og tidlige sommerbeiter. Dette innebærer at kalvingsområdene er svært sårbar for inngrep og forstyrrelser. Vårbeitene ligger på yttersiden av store deler av øya. Disse områdene er ofte snøfattig. De mektige næringene (nesene/landtungene) og de dype, brede dalene egner seg til kalvingsland. I disse områdene er det i denne perioden liten ferdsel og fa forstyrrelser. Vårbeitene er som nevnt marginale, en minimumsfaktor som alltid må legges til grunn i en diskusjon om *et øvre reintall* for distriktet.

B. Sommerbeite.

Det vises til *vedlegg 3*. Tidsrommet for beitebruken vil være omkring 10.06 - 20.09.

Distriktet er stort i areal og har gode sommerbeiter. Det totale sommerbeiteareal (brutto) er oppgitt til å være 811,9 km². Av dette er anslått et produksjonsareal på 671,5km² (Norut 1995).

I denne perioden går dyrene spredt over større områder i distriktet.

Distriktet har de høyeste slaktevekter på *kalv* i Finnmark og blant de høyeste på *voksne* dyr (*Reindriftsforvaltningen 2009*).

På sommeren bruker reinen store deler av øya, men fjellområder som Kuvikfjellet (Gussarassa), Guhkesrassa, Gaskarassa, Steinfjellet, Borgastat og Fokfjellet (Muvravarre) er attraktive områder i varme perioder. I sommerperioden skjer også kalvemerkinga ved anlegget ved Himmelshaugen.

C. Høstbeite.

Det vises til *vedlegg 1*. Tidsrommet for beitebruken vil være omkring 20.9. - 15.10.XX. Dyrene flyttes på høstbeite *etter* skilling og slakting. Ved denne prosessen vil også grunnlaget for *vintersiidaene* etableres. Som nevnt under kap. B vil det bety tre (3) siidaer (driftsgrupper).

To (2) siidaer flytter ut av distriktet, mens en (1) siida blir igjen på øya. De to (2) siidaer som flytter ut av distriktet benytter hhv. Sørværhalvøya og Hasvikhalvøya som høstbeite, se kart. Disse to «halvøyene» er og må være inngjerdet, fordi flokken må være under fullstendig kontroll før utflytting av distriktet skjer.

Denne gjenværende siidaen 1 siidaandel benytter hhv. området Saksnæring/Skarvfjordnæring til sitt høstbeite.

D. Helårsbeite (dvs.vinterbeite)

Det vises til *vedlegg 4*. Tidsrommet for beitebruken vil være omkring 15.10. - 20.04.XX.

Den driftsenheten som holder til på nordre (østre) Sørøy driver øst for eidet mellom Langstrandfjorden og Veststraumen. Hovedbeiteområdet for siidaandelen er områdene mellom Skippernesfjorden og Skarvnæringen/Saksnæringen og vinterbeite er på hele den nord-østlige delen av øya. Reineierne under denne driftsenheten holder til i Akkarfjord.

E. Flytteleier

Det vises til *vedlegg 6* og *vedlegg 7*.

Flytteleier er viktige for reindriften. Dette er også kommet til uttrykk i lovteksten (reint. § 10) som

gir disse områdene et særskilt vern. Inngrep som vanskeliggjør flytting vil rbd.19 for *enhver pris* protestere imot. Med «inngrep» kan ikke bare forstås rent fysiske innretninger (kfr. Kap. F).

Uttrykket «flyttelei» i *reinl. § 10*, 1.1edd, nr.4 erstatter uttrykket «flyttevei» som ble brukt i den gamle reindriftsloven av 1933. Det synes ikke å innebære noen realitetsendring, men kun en språklig redigering. Med «*tradisjonell flyttelei*» menes først og fremst flytteveien mellom innlandet og kysten. Med flyttelei i *sin alminnelighet* må forstås det område eller den strekning som reindriften i distriktet årlig og fast benytter ved skifte av beite, samling til kalvemerking eller samling til høstslakting. Som flyttelei regnes også faste inn og avlastningsplasser for transport av dyrene, typiske ilandføringsplasser.

Ved utflytting om høsten benyttes føringsanlegget i Lillebotn, Hasfjord. Dette anlegget brukes av begge siidaene som flytter til fastlandet om høsten. Den ene siidaen (4 siidaandeler) fører i land i Steikbukta på Skillefiordnes, Alta kommune. Den andre siidaen (5 siidandeler) fører i land i Kvenvik Aslakheimen, Alta kommune.

5. Anlegg og motorferdsel

A. Gjerdeanlegg og gjeterhytter.

Rbd. 19 har oppført en del gjerder og anlegg i distriktet. Det kan skilles mellom; sperregjerder, arbeidsgjerder og beitehager.

1. Sperregjerder:

- a) Per Ivers Heim - Nord Sandfjord
- b) Kobbefjord — Børfjord
- c) Flågan — Hasfjordbotn
- d) Veststraumen -Skillefjell/Blåfjell
- e) Værbotn - Blåfjell

2. Arbeidsgjerder:

- a) Ved Himmelhaugen (kalvemerkingsgjerde/skillegjerde/slaktegjerde)
- b) Ved Lillebotn, Hasfjord (føringsgjerde/skillegjerde)
- c) Ved Per Ivers Heim (slaktegjerde)

3. Beitehager:

- a) Åfiordnæringen
- b) Hasfjordbotn
- c) Per Ivers Heim

Av gjeterhytter som er oppført i forb. med reindriften må det skilles mellom de som eies av rbd. 19 og de som eies av den enkelte reineier. Pr i dag eier rbd. 19 kun en gjeterhytte. Den er oppført i ved sesongslakteriet i Per Ivers Heim. De øvrige gjeterhytter (9 stk.) eies av ulike reineiere i distriktet, og er lokalisert utover hele øya. Arbeidsbrakkka Himmelhauen gjerdeanlegg.

B. Fremtidige behov for anlegg - Gjeterhytter, gammer, gjerder etc.

Distriktet har planlagt å oppføre nytt gjerdeanlegg i planperioden på eksisterende gjerdetomt ved Himmelhauen, med noen utvidelser av beitehager. Strekingen mellom Himmelhauen — Nordsandfiord, samt gjerdeanlegg tilknyttet til sesongslakteriet skal også inkluderes oppføringen. Fornye Hasfjordanlegget.

C. Antall transportmidler, evt. kjøretraseer.

Det vises til *vedlegg 8*.

Distriktet disponerer firehjulinger og ATV. De viktigste kjøretraseene for transport av materiell sommerstid er inntegnet på kartet.

D. Restriksjoner på motorisert ferdsel i utmark

Innenfor distriktet beiteområde finnes flere naturreservater hvor motorferdsel ikke er tillatt.

Aktuelle reservater er: Nord Sandfjord, Sør Sandfjord, Svartbotn og Saksorden, se *vedlegg 9*.

Her vil det bli restriksjoner ved bruk av motoriserte kjøretøy, men unntaket er likevel at reindriften kan få lov å benytte seg av motoriserte kjøretøy i området vedrørende flytting til prammingsgjerdet i Hasfjord om høsten.

E. Bruksregler — motorisert ferdsel (distriktets interne bruksregler)

Bruk av motoriserte kjøretøy vil sommersiidaen fortsatt ha behov for. Sommersiidaen søker å begrense bruken av motoriserte kjøretøy til det aller nødvendigste.

Sommersiidaen er avhengig av å bruke ATV sykler, 2 hjuls terrengsykler og båt til samling, gjeting og transport av gjerdeutstyr. Helikopter brukes enkelte år i forbindelse med høstsamlingen. Det finnes flere hovedkjøretraseer på øya, som sommersiidaen hele tiden prøver å begrense kjøringen til. I store deler av øya er det ufremkommelig med motorkjøretøy. Her foregår samling til fots. Sommersiidaen vil forbedre fremkommeligheten fra slakteriet ved Per Ivers Heim opp til gjerdet ved Himmelhaugen.

2 hjuls terrengsykler

2 hjuls terrengkjøretøy er et viktig fremkomstmiddel og godt egnet for bruk i sommersiidaen fordi Sørøya har mye ulendt og kupert terreng. 2 hjuls terrengkjøretøy benyttes til reinsamling i

forbindelse med kalvemerking som foregår i tidsrommet 20. Juni til 10. Juli.

ATV sykler

ATV sykler benyttes for det meste til transport av utstyr. ATV sykler brukes også ved høstsamlingen der hvor terrenget tillater det.

Båt

Båt benyttes til gjeting og samling, og er derfor også et veldig viktig transportmiddel for øyas reindrift.

Helikopter

Sommersiidaen bruker helikopter til reinsamling om høsten hvis situasjonen krever det.

6. Inngrep og forstyrrelser

A. Begrepet «inngrep»

Begrepet «inngrep» er som de fleste ord og uttrykk ikke entydig. Hva en reineier oppfatter som inngrep i sin næring, og som han mener han bør ha et vern mot, vil i mange tilfelle ikke være sammenfallende med storsamfunnets behov, interesser og ønsker. Til syvende og sist blir det lovgiver og domstolene som må utmeisle og presisere begrepets nærmere innhold, og om det eventuelt har et vern - og i de kretser er det sjelden reineiere. « Inngrep» i vid forstand kan defineres som «*enhver unødig forstyrrelse som er med på å nedsette beitetiden og øke energiforbruket hos rein....*» (Prestbakmo, 1991). Inngrep altså er mer en det rene arealinngrep, dvs. de fysiske inngrep/innretninger. Problemet er dessverre ofte at inngrep som ikke kan påvises konkret i terrenget er det vanskelig å vinne gehør for.

Et karakteristisk trekk ved reindriftnæringen er den ekstensive utnyttelsen en av beiteressursene - den er mao. Svært arealkrevende. Næringen er totalt avhengig av naturgrunlaget.

I stor grad utnytter den utmarksområder som ingen andre næringer gjør bruk av. Ved inngrep i slike områder vil reindriften ofte være den eneste næring som blir rammet. Dette, kombinert med at reindriften er en liten næring i nasjonal målestokk, betyr at inngrepssaker ofte blir en Davids kamp mot Goliat.

. Rubrering av inngrep - Generelt.

Inngrep kan inndeles i følgende kategorier: tyngre inngrep, inngrep *til* jordbruksformål (skogbruk), andre («små») inngrep, og kumulative inngrep. Med *kumulative inngrep* menes mange små *som i sum* vil være til skade, hinder eller ulempe for reindriften. En type holdning som: «klarer du den, så klarer du den *også*». Et nærliggende eksempel kan være Statoils utbygging i Hammerfest, rbd. 20-Kvaløy, og den ekspanderende hyttebygging i Repparfjorddalen i rbd. 22-Fieltar og

C. Fysiske inngrep i Rbd. 19

Det er gjennomført stor Vindparkutbygging i Skonnertfjellet som direkte berører reindriften på *en* uheldig måte i rbd. 19. De inngrep som har hatt størst innvirkning på reindriften er veiene, overføringslinjene og enkelte *hytter* som er plassert på svært ugunstige plasser. Det må allikevel nevnes at veiene også kommer reindriften til nytte. Dette kan til en viss grad derfor oppveie noe av ulempen. Men ofte er det ikke veiene i seg selv som er til ulempen, men den aktivitet den medfører i perioder hvor reindriften ikke bør forstyrres (flytting, kalving, brunst, osv.).

Dønnesfjord vindpark

Det er idag påbegynt å bygge vindmøllepark på inntil 8 møller på Skonnertfjellet ved Dønnesfjord i Hasvik kommune. Bak utbyggingen står firmaet *Vindkraft Nord AS* fra Harstad.

Reinbeitedistriktet er ikke særlig tilfreds med utbyggingen ved at vindparken er bygget på en av de sentrale kalvingsområdene i distriktet.

Distriktet har ikke bare tapt arealer i form av direkte tap, men også i indirekte tap. Man frykter at drektige simler og forøvrig beitende dyr vil sky/forlate området på grunn av støy fra møllene og økende aktivitet.

D. Plan- og Bygningslovens § 7

Utviklingen går i retning av et økende press på utmarksstrekninger i form av hytte og fritidsbebyggelse. Kommunen er gitt kompetanse til å dispensere fra arealdelen i kommuneplanen gjennom pbl. § 7. FN. § 7 er en dispensasjonshjemmel. Arealdelen er et kompromiss mellom ulike rettighetshavere og arealbrukere i kommunen.

Det er Rbd. 19s generelle hovedinntrykk at enkelte kommuner har tolket og *tolker* pbl. § 7 i strid med lovgivers intensjoner og det formål bestemmelsen er ment å sikre. Dispensasjonshjemmelen som er en snever unntaksregel synes å praktiseres som en *hovedregel*. Spørsmålet blir da om reindriftens arealvern blir tilstrekkelig sikret gjennom en slik rettsanvendelse Rbd. 19 kan bare

oppfordre de kommunale myndigheter til å se på om Deres praksis er i utakt med loven.

E. Forstyrrende aktiviteter

Den eksplosive økning i snøscootertrafikken de senere år virker urovekkende. Riktignok holder de aller fleste seg til det godkjente løypenettet, med det er ikke til å komme ifra at det skjer en del uhjemlet kjøring. Hvorvidt dette vil være direkte forstyrrende på reindriften er vanskelig å si, det beror ofte på hvor, når og hvordan det skjer.

Nevnes bør også bruk av hund under småviltjakta (rype, hare). Spesielt er harejakt med bruk av drivende hunder er problem under høstsamlingen. Det forekommer også at en møter hund uten eier, dvs. eieren har mistet kontroll over hunden, langt inne på fjellet. Distriktet har prøvd å få begrenset jakt med hund innenfor distriktet uten å lykkes. Hvis mani allefall kunne fått begrenset jakt med hund innenfor beitehagene, ville det vært til stor nytte.

F. Forurensning

Forurensningsproblemene er relativt små for Rbd.19. Det er imidlertid noen «gjengangere» som stadig dukker opp. Eksempelvis kan gamle trålposere, tauverk etc. som ligger langs fjæra rundt om på øya være rene dødsfellen. Hvert år finner en rein som har viklet seg fast i dette, og som ikke har klart å komme seg løs ved egen hjelp.

Nedlagte telegraflinjer, samt gammel hesjetråd og gjerder fra nedlagte gårdsbruk utgjør samme risiko.

Etter Tsjemobyl - ulykken ble det sendt inn prøver av reinkjøtt fra Sørøya, men det viste seg at denne ulykken hadde liten og ingen innvirkning for oss.

7. Endringer i forrige planperiode

1. Den forrige distriktsplanen (2004-2009) ble *vedtatt* under årsmøte den 19.06.04
2. Distriktsplanen ble sist *endret* under årsmøte den 19.06.04
 - følgende *endring* ble foretatt Rullering av distriktsplan. Planen ble revidert og endret.